N°. 2156. 1854.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Burea dezer COURANT.

WOENSDAG, 3 MEI.

Het Bureau van DE TIJD, *Noord-Hollandsche Courant*, is verplaatst naar het Singel, hoek van de Beulingstraat, JJ 483.

AMSTERDAM, 2 Mei.

Wij deelden gisteren tweederlei beschouwingen over de Oostersche quæstie mede, die beide, overgenomen uit katholieke geschriften, zeer uit elkander liepen. Wij hebben ze beide in hetzelfde Nommer, vereenigd omdat daaruit des te meer in het oog zou springen het verschil van opvatting. Beide stukken zijn evenwel niet op eene lijn te plaatsen. Dat van de *Katholiek* is eene wijsgeerige studie bezadigd, grondig, doordacht, breed opgezet, alhoewel misschien niet genoegzaam gerijpt en daarom eenigzins onbepaald; dat van de *Deutsche Volkshalle* is eene vlugtige korrespondentie, los geschreven, maar des te meer beslissend van toon, naar mate het meer oppervlakkig is.

De laatste, de *Volkshalle*, vangt aan met de vraag, voor wien de Katholiek *moet gestemd zijn* in de Oostersche quæstie? Het op den voorgrond stellen van eene in dier voege geformuleerde vraag, over eene oorlogs-quæstie, die tot dus verre zuiver politiek is, al is het dat de uitslag in hare gevolgen godsdienstige rezultaten zal en moet voortbrengen, getuigt reeds van eene zekere bekrompenheid van opvatting, die niet gunstig pleit voor het volgend betoog. Een Katholiek is immers als dusdanig, onder geen opzigt, verpligt in de Oostersche quæstie partij te kiezen. En wil hij 't doen, dan is hij immers volkomen vrij, naar de mate zijner inzigten daarin de overtuiging te volgen, waartoe hij komen zal. Onze aandacht is vooral daarom op de korrespondentie van het Keulsche blad gevallen, omdat het vroeger niet slechts met warmte, maar zelfs met hartstogt de zijde der Russen gekozen heeft in eene reeks van artikelen, die zeer opgemerkt zijn geworden. Het blad is thans van meening veranderd, waarschijnlijk onder den invloed der publieke opinie in Duitschland, die zich hoe langer hoe meer tegen Rusland en voor de Westersche mogendheden verklaart. Wij zijn verre van die veranderde houding af te keuren. Maar wij zien de noodzakelijkheid niet in, dat de *Volkshalle* die wijziging in hare politieke beschouwingen moet trachten te kleuren door het gezag van Z. H. Pius IX in te roepen, gelijk zij zulks schijnt te doen. Het is mogelijk dat, de H. Vader zich ten voordeele eener aansluiting van Oostenrijk met de Westersche mogendheden verklaard heeft. Want als de Russen eenmaal in Konstantinopel mogten zijn gevestigd, dan zou Italie al zeer spoedig bedreigd zijn. Dat men te Rome daarop bedacht is laat zich vermoeden; maar dat bereids Oostenrijk zou zijn aangemoedigd om zich bij Frankrijk en Engeland aan te sluiten, daaromtrent hebben wij tot dusverre niets vernomen, dat niet uit een bron kwam, waaraan men geen onvoorwaardelijk geloof kan hechten. Het eerst is door een Fransch blad daarvan gesproken, en als de goede bron van de *Halle* dat Fransche blad is, dan diende zij toch in aanmerking te nemen, dat de Franschen te zeer in deze aangelegenheid partij en dikwerf al te ligtvaardig zijn in het verzekeren van datgene wat zij wenschen, dan dat men hunne berigten niet met eenige behoedzaamheid zou moeten aannemen.

Onze lezers weten, dat onze sympathien niet voor Rusland zijn; hetzij verre. Maar wij vreezen, en wij hebben die vrees herhaaldelijk te kennen gegeven, dat menschelijkerwijs gesproken, geene mogendheid in staat zal zijn den weg naar Konstantinopel voor de Russen op den duur te versperren. In zoo verre zijn wij het met den voortreffelijken schrijver van den *Katholiek* eens, zonder daarom in al zijne beschouwingen omtrent Rusland in te stemmen.

De heer predikant Sepp heeft dezer dagen in het *Album van Schoone Kunsten* eene bijdrage geleverd, die ten onderwerp heeft: *De geest der tijden kenbaar in de bijnamen van Koningen* EN *Vorsten.* Het staat den heer Sepp volkomen vrij in de bijnamen van wie ook eene karakterschets te zoeken van hen, die de bijnamen hebben toegekend; maar daarbij behoort de heer Sepp zich te onthouden van twee zaken, waarin hij zich bij deze gelegenheid is te buiten gegaan. Hij mag, ter liefde van eene grootendeels *a priori* opgezette theorie, de geschiedenis geen geweld aandoen, al geschiedt dit ook met het loffelijk inzigt, om de middeleeuwen weêr eens wat uit te luchten; hij mag, tweedens, niet in tegenspraak met zich zelven komen.

De heer Sepp komt in tegenspraak met zich zelven. Hij zegt, dat de leeftijd van Karel den Groote gevoel had voor de verdiensten diens Christen Keizers, wien de uitbreiding der Kerk — »het zij gezegd met toegefelijkheid jegens wat er verkeerds was in [zijn] betoon van ijver" — naauw aan het hart lag. De heer Sepp prijst, niet of zonder »toegefelijkheid", daarvoor dien leeftijd. Maar in de latere eeuwen, »de eeuwen wier duisternis het licht van Charlemagne's grootheid verving", handelde men volgens den heer Sepp niet zoo goed, gaf men bewijs »alleen op het stoffelijke en zinnelijke acht te geven." Laat ons zien! In de eeuw na Karel den Groote, vinden wij onder anderen Lodewijk den Godvruchtige of Zachtmoedige, Karel den Kale, Lodewijk den Stamelaar, Karel den Dikke, Lodewijk het Kind, Hendrik den Vogelaar, Karel den Eenvoudige. Dat moet bewijzen, hoe weinig gevoel voor geestelijke en bovenzinnelijke hoedanigheden het volk dier dagen bezat. Mogen wij vragen, welke namen de heer Sepp gepaster voor de bedoelde Vorsten zou gerekend hebben? Hoe kon het volk dien Vorsten andere hoedanigheden toeschrijven dan het meest bij hen uitkwamen? Handelde het volk (gesteld het gaf reeds die bijnamen) minder logiesch, gaf het minder blijk van onderscheidingskracht, toen het de latere Karolingen aanduidde gelijk wij weten, dan toen het den eerste groot noemde? Om dit te kunnen beweren, zou men eerst moeten bewijzen, dat de Stamelaar, de Dikke en de Eenvoudige, bij voorbeeld, andere namen verdienden. Mag men dan ook vragen, of er, tusschen het mede toegejuichte tijdperk, waarin de mede door den heer Sepp geprezen Keizer Theodosius regeerde, en dat van Karel den Groote, weêr een »stoffelijk en zinnelijk" tijdperk gefingeerd moet worden, om den bijnaam van Pepijn den Korte te wettigen? om een geheel geslacht van Koningen met de namen van *luijen* te bestempelen, *les rois fainéants*?

»De geest der middeneeuwen," zegt de heer Sepp, »was gerigt op het stoffelijke en zinnelijke, en merkte alleen ook dat op in de menschen van dien tijd." Maar Lodewijk *de Godvruchtige* dan? en, wilt gij een eeuw of wat later, Lodewijk *de Heilige*? of, weêr een weinig later, onze Graaf Willem *de Goede*? Ja maar, zegt de heer Sepp, die bijnamen behooren in de middeleeuwen eigenlijk niet te huis. Dáár zijn veel meer op hunne plaats bijnamen als de kale, de vette, de zwarte, de rijke, de schoone, enz., deze met de bult, die »metten breeden voeten".... Neen, *Berthe aux grands pieds* noemt de heer Sepp niet: dat was ook de moeder van Karel den Groote, en hij zou ongaarne bekennen, dat het volk eene inkonsequentie beging met in éénen adem de moeder naar heur breede voeten en den zoon naar zijne groote geestesgaven te noemen. Het geheele betoog van den heer Sepp is niets meer waard, indien blijkt dat het volk inkonsequent was, en naar zijn luim die bijnamen uitdeelde. Wat mag den heer Sepp dan toch bewegen om deze zwakke zaak op touw te zetten? Wij gaan het u verhalen. Frederik I, die Duitsche Keizer, welke zich in de XIIe eeuw zoo »allergunstigst" volgens den heer Sepp onderscheiden heeft, wordt, gelijk men weet, met den naam van *Barbarossa* aangeduid: en dat is onvergeeflijk. De aansteller van drie tegen-Pausen, de waardige opvolger van die Hendrikken, *de oude* en *de jonge*, welke nu eens door den onsterfelijken Paus Gregorius den Zevende, dan door Paschalis den Tweede tot hun pligt gebragt werden, de vader van dien Hendrik, welke den bijnaam van *de Wreede* verwierf, dat die Keizer *roodbaard* moet heeten, zie, dat is onverdragelijk; en daarom moet betoogd worden, in 't algemeen, dat uit de bijnamen veel meer de eigenaardigheid blijkt des volks dan des mans; in 't bijzonder, dat de namen van Lodewijk den Heilige, en Richard Leeuwenhart, toegekend om vurige Godsvrucht en grootsche dapperheid, uitzonderingen waren, dat men in de XIIe en XIIIe eeuw »zedelijke en intellectuele bekwaamheden" niet op prijs stelde; »dat de menschheid naauwelijks voor iets anders aandacht had dan voor materiele dingen", dat de »geest dier tijden gerigt was op het stoffelijke en zinnelijke, en dat alleen opmerkte".

De heer Sepp is intusschen verkeerd ingelicht omtrent de wijze, waarop vele Vorsten der vroegere en latere middeleeuwen aan hunne bijnamen kwamen. Wat zou de heer Sepp wel zeggen, als men hem mededeelde, dat Karel de Kale en Karel de Eenvoudige hunne bijnamen zich zelven zoo weinig tot »materiele" schimpnamen aanrekenden, »gelijk zij in die tijden te huis behooren", dat deze Vorsten in hunne open brieven (1), *zich zelven* met die bijnamen noemen: *Carolus calvus*, *Carolus simplex*, enz. De oorzaken zijn velerlei, en zeer onderscheiden, die zulke namen voortbragten. Doch hier is de plaats niet daarover het onderzoek in te stellen, dat de zaak verdient. Zeker is het intusschen, dat die namen *niet* gedragen zijn ten gevolge eener blooten luim des toevals; dat voor allen grond gevonden wordt, al is het ook in de vleizucht der omgeving eens Vorsten.

Spreek me van de XVIe eeuw, zegt de heer Sepp: de eeuw van Saxens Keurvorst Frederik *den Wijze* en van Prins Willem — *den Zwijger*. Nooit raadt ge, waarom laatstgenoemde, volgens Dr. Sepp, dezen »eeretitel" ontving. Om deze reden: daarin werd uitgedrukt »het beeld van praktische toegepaste menschenkennis!" — Om trouwens te weten, welke waarde aan eeretitels te hechten is, welke in de XVIe eeuw verleend worden, noemen we slechts dien van den Grootmoedige, aan den [illegible] bigamist Philipp van Hessen toegekend; ter wiens kennismaking wij den heer Sepp verwijzen naar het boek van Dr. Bakhuizen van den Brink: *Het Huwelijk van Willem van Oranje*, enz., een geschrift, dat wel is waar den aangevallen schrijver (2) ongedeerd laat, die in de eerste plaats de dubbelhartigheid van den held betoogd heeft, maar dat toch zeer belangrijke zaken bevat, en blijvende waarde heeft.

Dat men daarentegen in de XIIe en XIIIe eeuw niet geheel onberedeneerd te werk ging, dat men *niet* »alleen het stoffelijke en zinnelijke opmerkte in de menschen van dien tijd," beweert dezelfde heer Sepp, die straks het tegenovergestelde zeide. »De chroniek-schrijvers van die dagen," zegt de auteur, »overdrijven den lof, als zij dien Keizer (Barbarossa) den Socrates der eeuw noemen," maar »zeker is het" enz. Hij werd dus niet alleen »in die dagen" *roodbaard* genoemd, maar óók *de Socrates van zijn tijd*; men merkte dus in die domme duistere dagen nog iets anders op dan »het stoffelijke en zinnelijke." Wanneer trouwens de veelzins begaafde Fransche Koning Philippe II den naam van *Augustus* en *gave Gods* verwerft, bij dien van *Veroveraar*, dan blijkt hieruit, dat er nog andere hoedanigheden dan de laatste op prijs werden gesteld.

Een van de diepste en vernuftigste denkers van Frankrijk, de archæoloog Didron aîné, heeft onlangs, ten gevolge eener twintigjarige studie der middeleeuwen, gezegd, dat de XIIIe eeuw »la plus grande époque de l'histoire humaine", »het meest grootsche tijdperk van de menschelijke geschiedenis" is. De heer predikant Sepp daar-

(1) Dat zijn meer dan *openbare brieven*, heeren nederlandsche stilisten! die heden ten dage *open brieven* schrijft, of gij over een prinselijk zegel te beschikken hadt.

(2) De heer van den Brink schetst wel, aan het slot zijner *voorrede*, zeer schilderachtig, maar met buitensporige inhumaniteit, hoe hij er in geslaagd is den heer van der Horst te dooden; doch, ten spijt der inderdaad nieuwe en treffende toelichtingen door den geleerden Archivarius op de veel besproken huwelijkszaak van den Zwijger geworpen, blijft het karakter van dezen, waar het den Heer van der Horst eigenlijk om te doen was, in zijn geheel, en verklaart Dr. van den Brink: »Zulke betuigingen (als die des Prinsen) laten zich bij bestaande vijandige gezindheid, niet als vormen van hoffelijkheid verontschuldigen; men behoeft noch kwaker noch Comunist te zijn, om die met *haren waren naam*, DEN NAAM VAN VALSCHHEID te bestempelen." Bl. 48. »Van dien tijd af zweeg de Zwijger, en, zoo als *dikwijls*, MISLEIDDE hij door zijn zwijgen." Bl. 55. »Willem van Oranje" — NOOIT een toonbeeld van opregtheid." Bl. 68. Ziedaar het oordeel van den Heer Bakhuizen van den Brink, in antwoord op de brochure van den Heer van der Horst.

entegen zegt, dat men in dien tijd alleen oogen had voor kaalheid, vetheid, roodheid, zwartheid, en wat dies meer zij. De heer predikant Sepp heeft zeker nooit van den *doctor solemnis*, noch van den *doctor seraphicus*, noch van den *doctor angelicus*, den *angelus scolae*, de *aquila theologorum*, hooren spreken, dat toch menschen waren uit die dagen van »stoffelijkheid en zinnelijkheid", en die de genoemde bijnamen niet droegen ten gevolge van de ligchaamsgebreken, die D^r. Sepp zoo bijster in het oog schijnen gevallen te zijn, maar omdat zij engelen waren in de wijsheid des geestes, en helden in de deugd, dus niet vreemd — zij noch hunne hoogschatters — van de »zedelijke en intellectuele bekwaamheden" waarvoor D^r. Sepp, in zijne geleerde nasporingen, niet gevonden heeft, dat de middeleeuwen »zin" hadden. Vindt de heer predikant Sepp, na lektuur genomen te hebben von de 21 folio-deelen, bevattende de schriften van Albertus Magnus, dat deze geleerde dominikaan den naam van *de Groote* niet verdiende; dat hem die door zijne tijdgenooten gegeven werd, bewijst toch dat de mannen der XIIIe. eeuw nog »zin" voor iets anders hadden dan het grof materiëele. De heer Sepp moge zich de beschaming herinneren der beperkte scholieren, die den H. Thomas van Aquino een »stommen os" noemden, toen Albertus Magnus voorspelde en de tijd waar maakte, dat die »os" eenmaal met zijn geloei de wereld zou vervullen. Als de heer Sepp tijd van leven heeft, mag hij zich voorbereiden nog eenmaal bij te wonen, dat die zoo zeer gesmade middeleeuwers zelfs bij geen zaandamschen predikant van 1854 behoeven achter te staan.

Dikwijls, wij moeten het den heer Sepp toegeven, kan men zeer duidelijk uit de bijnamen van vorsten of andere vermaarde mannen zien, hoe de geeststemming der tijdgenooten was. Zoo, bij voorbeeld, noemde men hier Graaf Willem III, ofschoon hij zijne Henegouwsche afkomst tegen zich had, met teederheid Willem *den Goede*. Was hij zoo bijzonder goed? Was hij een hals? Geenszins. Dat *goed* beteekende *regtvaardig*. Dit verstond het volk door dat goed. Komt deze hooge opvatting óók daaruit voort, dat men alleen »zin" had voor het »stoffelijke en zinnelijke"? Wel zeker; van daar ook dat zijn eeuwgenoot de Fransche vijfde Karel *le Sage* heette, en dat de ongelukkige Karel VI den naam van *wel-beminde* verkreeg. Onze Floris V werd bijgenaamd *der kerlen god*. Is er een krachtiger term denkbaar om aan te geven, dat Floris eene aardsche voorzienigheid wilde zijn voor den te zeer door de aristokratische edelen verwaarloosden gemeenen man?

Maar op sommige punten schijnt de heer Sepp inderdaad te schertsen, en uit geest van ironie wit zwart te willen noemen. Zie hier nog één voorbeeld. »Hoe kan," zegt hij, »de trots der Engelsche natie krachtiger hulde brengen aan den *mannelijken* geest, die er huisde in Hendriks dochter (Elisabeth);" dan door haar te begroeten »met den eerenaam van *maagdelijke* Koningin." Indien de heer Sepp dit fraai vindt, dat men *maagdelijk* noemt wie, volgens hem, regt *mannelijk* is, wat heeft hij dan tegen de uitmonstering van stoffelijke bijnamen ook voor personen, in wie hij schijnt te beweren, dat geestelijke doch door het volk miskende eigenschappen aanwezig waren?

Wanneer zal men toch eens ophouden al dergelijke ijdele hatelijkheden en domme beschuldigingen, als die vervat zijn in het opstel van D^s. Sepp, tegen de Middeleeuwen uit te brengen! Men bewijst er niets meê dan zijne eigene onkunde, vooroordeelen en hartstogtelijkheid; en de »eeuwen der kruistogten, ondernomen," vertelt D^s. Sepp, OM PROEVEN *te geven van eerbied voor de oproeping der Pausen*, of als *middel* aanvaard om heldenkracht en moedbetoon te openbaren, — gaan desniettemin hare volkomene ontsluijering en herstelling in eere met rassche schreden te gemoet.

Een schrijven uit Turijn aan den *Bon Sens d'Annecy* gezonden, behelst de volgende mededeelingen omtrent de gesteldheid van de Sardinische Staten en de zamenstelling van het ministerie, aldaar in dit oogenblik aan het roer:

»Turijn is eene stad die talrijke goede elementen in zich bevat, waar de katholieke hulpmiddelen vermogend zijn; maar die elementen zijn verbrokkeld en de hulpmiddelen zijn in gebrekkigen verlaten toestand. Het openbare woord is aan dwaling aan 't kwade overgegeven; de goeden, die niet gering zijn, weten noch de opinie te beheerschen noch de zaak Gods te dienen: twee nogthans zeer gemakkelijke dingen, indien eenige mannen van geloof en moed zich slechts wilden vereenigen om luide en stout te spreken. Frankrijk heeft ons geleerd, in de laatste jaren het vermogen van vereenigingen ten dienste van het rijk van Jezus Christus te bezigten.

»De meerderheid der Kamer van Gedeputeerden wordt door den adem van het ministerie voortgestuwd, dat wederom den Lombardijschen invloed ondergaat. Het ministerie is zamengesteld uit twee mannen: de een, van eerzucht doorkneed, de overheersching van Opper-Italië droomende, aan anglomanie overgegeven, die met onbegrijpelijke naiveteit zich verbeeldt, dat hij bestemd is om in Europa het parlementair gouvernement te redden en 't in Frankrijk te herstellen, dat, naar hem, dra van het imperialismus zal walgen; de andere, de heer Ratazzi, gelijk ge hem, drie maanden geleden geschetst hebt, is een buigzame, gladde, arglistige geest, met een meisjes grimlach; hij begoochelt de Kamer en zal den raadsprezident om den tuin leiden, jegens wien hij in dit oogenblik allerbeleefdst schijnt. — 't Is een ministerie, volkomen ingerigt tot despotismus en parlementaire intrigues.... De anderen zijn klecken, die met zonderlingen eenvoud hunne rol vervullen, en gelukkig zijn met de goedkeuring van den heer de Cavour, met de gunstige stemming der Kamers, met een artikel van den *Parlemento*, met den van het *Journal des Débats* of de *Indépendance Belge* verzochten en behaalden lof, misschien ook met hun portefeuille, hun jaargeld en hun geborduurden rok. Thans beschouwt het publiek den minister van Finantiën nog als het ware politieke hoofd van het kabinet; maar in werkelijkheid legt de heer Ratazzi hun reeds zijne beginselen en wil op. Hij is het, die het best het Italiaansche denkbeeld vertegenwoordigt, en hij zal de hoofddirektie der zaken aanvaarden, mogten de zaken min of meer tot wanorde overhellen. Dan zullen wij de repetitie zien van het drama van 1849. De heer de Cavour zal zich verwijderen gelijk Gioberti, en de heer Ratazzi aan Europa de *terza ultima riscossa* beteekenen. De eerste vermoedt niet wat hem verbeidt; hij verbeeldt zich immer, gelijk Gioberti, dat hij de onmisbare man is, dat het land *voor* hem is; dat, wanneer hij aan de linkerzijde eenige geringe koncessien verleent, hij immer een toegewijden steun vinden en nooit iets te vreezen zal hebben van wege het hoofd dier fraktie der vertegenwoordiging; dat geen zijner tegenwoordige vrienden 't zou durven wagen om hem te verdringen. Dat vertrouwen zal hem dra ten val brengen. Hier, in de politieke kringen voorziet en voorspelt men die gebeurtenis; men zegt, onbewimpeld, dat de heer de Cavour door den heer Ratazzi wordt om den tuin geleid, dat deze zonder veel moeite het wezenlijke hoofd van den Raad zal worden, ten gevolge der behendigheid, waarmede hij zijn spel verbergt en het vertrouwen dat de andere stelt in het vleijend denkbeeld, dat hij zich van zijne magt, van zijne behendigheid, van de hulpmiddelen zijns invloeds, van zijn geld en populariteit vormt. Hij bedriegt zich, de heer Ratazzi is de baas, hij kan van deze stonde aan zijn naam aan het ministerie geven. Het moet, wil men der waarheid getrouw blijven, zóó zijn.

»Het volk is aan zijn geloof gehecht, ondanks de ellendige gemeene pers, welke door hare walgelijke ongodsdienstigheid en personaliteiten, waarbij niets is te vergelijken, op veel lageren trap staat dan de socialistische pers, in de slechtste dagen van 1848. Men beeft, die dagelijksche schandschriften lezende, voor de toekomst van een volk, dat zich met dergelijke litteratuur verzadigt. Mij dunkt dat iemand van geest en smaak te Turijn katholiek moet zijn. Het volk nogthans is een kinderachtig volk, voor welk zijne staatkundige vrijheid een speelpop is; het stelt zich aan als een knaapje dat met een houten sabeltje soldaatje speelt en ruimschoots van den vakantiedag een goed en slecht gebruik maakt."

Men leest in hetzelfde dagblad:

»De *Courrier des Alpes* publiceert verscheidene artikelen die niet minder merkwaardig zijn door het talent dat zij bloot leggen, als door de vaderlandsliefde welke zij ontboezemen.

»Het hoofd-denkbeeld is dit: het Italiaansche denkbeeld is de bazis van Piemonts politiek. Derhalve, de Lombardische en vreemde politiek brengt het volk tot zedeloosheid, ten val. Die politiek is anti-revolutionair en bovenal anti-savoyaards. Savoye, bereids zoo veracht, zoo achteruitgesteld, ten gevolge van zijn vereeniging met Piemont, wat zou het zijn indien de hersenschim der Italiaansche onafhankelijkheid gedurende eenige dagen bestond? Het zou zijn wat Ierland was en nog is, het zou de martelaar van zijn geloof en zijner edelmoedigheid zijn. Het kan zich niet te vreden stellen met dien slavelijken toestand. In het vooruitzigt der eventueele feiten, welke alle oogenblikken in Europa kunnen ontstaan, moet Savoye aan zijne toekomst denken, het moet zich voorbereiden; overwegen wat met zijne belangen strookt."

Hoe veel tijd heeft een behoorlijke vloot noodig om Kroonstad in te nemen? Het antwoord wordt door de volgende anekdote gegeven:

Eenige jaren geleden bezocht een Engelsche admiraal Kroonstad om de vestingwerken in oogenschouw te nemen. De Keizer-zelf wees hem alles met de grootste vriendelijkheid aan. »Ge moet bekennen, mijnheer de admiraal, zei de Czaar, dat 't een schoone vesting is en even onverwinbaar als Gibraltar." — »O, Sire, behalve Gibraltar is er geen onverwinbare vesting." — »Zoo, wat denkt gij dan van Kroonstad? — Kroonstad is een sterke vesting en moeijelijk in te nemen." — Ik wil 't gaarne gelooven; 15 schepen zouden daartoe niet in staat zijn. Zou zulks wel met 20 schepen mogelijk zijn?" — »Moeijelijk." — Of met 25?" — »Men zou 14 dagen noodig hebben." — »Of met 35? — O, Uwe Majesteit, die zouden in 14 uren tijds met Kroonstad klaar zijn."

Gisteren is Z. M. de Koning met H. D. familie en gevolg, met den spoortrein van 's namiddags half vijf naar de rezidentie teruggekeerd.

Aan de *Utrechtsche Courant* wordt uit 's Hage het volgende geschreven:

»De dagbladen hebben reeds het terrein aangewezen voor het kamp, dat er in dit jaar zal worden geformeerd, en men verwacht nu dat zij weldra de sterkte zullen opgeven der troepen van de verschillende wapenen, die in het kamp zullen vereenigd worden. Wij gelooven, dat die berigten evenwel nieuwstijdingen zijn voor het departement van oorlog, en dat daar nog niets aangaande deze zaak is bepaald, ook omdat de politieke toestand van Europa het niet raadzaam maakt, om bepaalde plannen en toebereidselen te maken, over eene zaak, die toch eerst in den nazomer zal plaats hebben.

»De Commissie voor de nieuwe Bijbelvertaling heeft aan de Synodale Commissie, (die volgens sommige bladen reeds in de vorige week vergaderd was en nog wel onder het Presidium van den Minister!), verslag ingediend van de resultaten der bijeenkomsten, die zij in de jongste dagen hield en waarin zij het voorbereidend werk voor hare gewigtige taak besprak en regelde. Die Commissie, hoe verschillend de opinie van sommige harer leden ook mogt zijn, en met hoe veel ijver ieder zijne opinie verdedigde mogt er zich echter in verheugen, dat een regt broederlijke geest hare beraadslagingen bestuurde en leidde. Daardoor werd ook de waarde van 't geen zij verrigtte, gewis verhoogd."

Men berigt uit Nijmegen, dat de ligchamelijke toestand van ds. Molengraaff in beterschap toeneemt.

Van het rijtuig zijn nog alleen de voorwielen, en niet de bak met de achterwielen opgevischt. De officier van justitie heeft bekend doen maken, dat voor het aanbrengen van elk der lijken van mevr. Molengraaff, van haar zoontje en van mej. Drabbe *f* 150 premie zal worden uitbetaald.

Nader verneemt men dat het eenige schippersgasten gelukt is de bak en de achterwielen van het gezonken rijtuig boven water te krijgen en het daarin liggende lijk van Mevrouw Molengraaff naar den oever te vervoeren.

'**s GRAVENHAGE**, 1 Mei. Men verneemt, dat bij eene resolutie van den K. Russischen minister van Koophandel, de inkomende regten op de koffij bij den regtstreekschen aanvoer te lande met twee roebels 50 cop. per mud en die op de olie met 60 cop. zijn verminderd.

— Men weet, dat bij Koninkl. besluit van 17 April met 1 Junij 1854 is ingetrokken het koninklijk besluit van 15 April 1843, houdende nadere algemeene bepalingen nopens den verkoop van het brood en het werk der broodzetting.

— Gedep. staten der provincie Zuid-Holland hebben nu bij besluit van 25 April jl. goedgevonden 1°. aan Burgemeesters en Wethouders der gemeenten in Zuid-Holland te kennen te geven, dat, krachtens het opgemeld besluit, alle vroegere van wege de regering uitgevaardigde voorschriften nopens den verkoop van het brood en het werk der broodzetting, met den 1 Junij 1854 zijn ingetrokken; — dat deze termijn noodig is geacht, ten einde de gemeentebesturen in de gelegenheid te stellen nieuwe verordeningen op het bakken en verkoopen van brood en op de broodzetting vast te stellen, [illegible] de tegenwoordige plaatselijke verordeningen op het besluit van 1843 gegrond zijn, en voor zoo veel de bestraffing der overtredingen betreft, naar [illegible] van dat besluit verwijzen; en 2°. burgemeesters en wethouders voornoemd uit te noodigen, de aandacht van den raad op deze aangelegenheid te vestigen, en voor zoo ver omtrent de zetting van het brood of op het bakken en verkoopen van brood eenige plaatselijke verordening noodig wordt geacht, het spoedig vaststallen daarvan bij den raad te beoordeelen ten einde die met den 1 Junij aanstaande in werking zou kunnen treden; zullende het afschrift der nieuw vast te stellen verordening, ingevolge art. 167 der gemeentewet, aan deze vergadering moeten worden medegedeeld.

— Door den raad der gemeente Dordrecht is onlangs besloten, om op iederen Vrijdag in die gemeente te houden: 1°. eene hennep- en hennepzaad-markt van des voormiddags ten negen tot des middags ten twaalf ure, en 2°. eene kleine graan- en zaadmarkt, van des voormiddags ten acht tot des namiddags ten een ure.

— Op den 28 April 1854 is onder de gemeente Loosduinen, uit zee aangespoeld een houten voorwerp waarop gebrand staat Marchand, en een daarop gespijkerd stuk blik, gemerkt Favorite.

— De gemeenteraad te Woerden heeft, in zijne zitting van 25 April besloten de kermis in die gemeente af te schaffen.

— Gisteren avond vervoegde zich in eene slaapstede in 't Lamgroen alhier, een manspersoon naar gissing 60 a 65 jaren oud; hij begaf zich naar bed en heden morgen vond men hem daarin dood. Van waar hij kwam of zijn naam is ten eenemale onbekend, even als de oor-

zaak van zijn plotselingen dood. Hij verkeerde in zeer behoeftigen toestand.

SCHIEDAM, 29 April. Naar wij vernemen zal eerstdaags door het harmonie-gezelschap *Apollo* alhier eene uitvoering gegeven worden, waarvan de opbrengst zal strekken ten voordeele der negen en zestig weduwen en weezen te Vlaardingen, wier diep beklagenswaardig lot door het verongelukken der hunnen met de hoekerschepen *Hollands Koning* en de *Vrouw Petronella*, in ons vorige N°. werd medegedeeld. Zijn wij wel onderrigt, dan zou de Schiedamsche liedertafel door bovengenoemd gezelschap tot medewerking worden uitgenoodigd. (*Schied. Ct.*)

OIRSCHOT, 27 April. Eergisteren heeft nabij Hapert een verschrikkelijk ongeluk plaats gegrepen. Twee landbouwers zonen (een van 5 en een van 10 jaren) bevonden zich in het veld tot het opzigt houden over eenig vee. Zoo als dat niet zeldzaam is, besloten de knapen een vuurtje te ontsteken en toen, tot hunne ontsteltenis, het vuur zich uitbreidde poogde de oudste dat te dooven, doch helaas met dat ontzettend gevolg, dat zijne kleederen vuur vatteden en hij zelf weldra levenloos nederstortte. De jongste knaap bleef ongedeerd, en hij was het, die te huis het vreeselijke voorval mededeelde.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Mei. Het bombardement van Odessa wordt bevestigd. Een groot gedeelte der stad ligt in puin. Acht Russische schepen, waarschijnlijk koopvaardijschepen, wijl er zich geen oorlogsvaartuigen van Rusland ter hoogte van Odessa bevonden, zoo ver men weet, zijn in den grond geboord; een Oostenrijksche bodem heeft hetzelfde lot getroffen.

— Een gedeelte der Fransche troepen is naar Adrianopel vertrokken. — Omer-pacha bleef de door hem ingenomen positiën bezetten. Hij had ernstige maatregelen tegen de ongeregelde troepen moeten nemen. — De Russen bevonden zich te Karassu. — De Fransche schepen *Magellan*, *Cacique* en *Sané* waren weder naar Algiers vertrokken. — De Keizer van Rusland weigert de neutraliteit van Perzië te erkennen. De wissel is van 125 op 130 gestegen.

— Eene dépêche uit Belgrado dd. 29 April meldt, dat de Russen hunne hospitalen en magazijnen te Krajowa in allerijl ontruimden. Men verwachtte er den volgenden dag den generaal Liprandi met zijn legerkorps, die weder den 27 zouden vertrekken.

De Turken van Kalafat hebben reeds Maglavit, Jarla, Pojana en Paleste bezet. Men geloofde dat zij tegen den 28 of 29 te Krajowa zouden zijn.

— Eene dépêche van den Franschen konsul te Riga meldt, dat de Dura aan het drijven is; niettegenstaande het vele drijfijs waren 28 koopvaardijschepen in de haven van Riga binnengeloopen.

— De *Moniteur* laat zich uit, over het gedrag der Russen, die te Odessa, gelijk men weet, op de *Furious* schoten, niettegenstaande het schip onder parlementaire vlag voer. „Men moet, zegt het blad, tot 1829 opklimmen, (toen de Dey van Algiers in dezelfde omstandigheden op het schip *la Provence* liet schieten) om een dergelijk feit te vinden, dat wil zeggen, slechts bij een oorlog met barbaren is zoo iets mogelijk.

De Russen echter verkeeren in het denkbeeld, dat het zenden van parlementairen geen ander doel heeft, dan het opnemen der verdedigingswerken. Hetgeen onlangs gebeurd is met een Engelsch vaartuig, 't welk de haven van Sebastopol is binnengeloopen, voorgevende depêches over te brengen, maar inderdaad om de binnenbatterijen te leeren kennen, heeft den Czaar hevig verbitterd, te meer wijl de Turksche en Engelsche bladen grooten ophef gemaakt hebben van den Engelschen bevelhebber. Tengevolge hiervan zijn er bevelen gegeven om elk schip dat de haven nadert, met kanonschoten te ontvangen. Het gebeurde te Odessa, laat zich dus zeer goed verklaren.

— De jongste korrespondentiën uit Petersburg melden dat de groothertog Konstantijn is vertrokken naar Sweaborg ten einde de reserve-flotille van roeischepen te organizeeren gelijk onlangs door een keizerlijke ukase is gelast. Deze flotille bestemd ter verdediging der kusten van Finland, moet uitgerust worden door zeesoldaten in vier compagniën afgedeeld.

De *Patrie* verzekert dat deze soldaten niet zullen geligt worden uit de Finlandsche bevolking, welke sedert eenigen tijd zich blijkbaar ontevreden betoond heeft tegen het gouvernement van Petersburg. Deze omstandigheid is niet zonder belang, want er blijkt uit hoe die gansch Finlandsche bevolking, welke voornamelijk van handel ter zee leeft, in oppositie is tegen den onregtvaardige oorlog door Rusland uitgelokt.

— Sir Hamilton Seymour, zoo bekend geworden door zijne belangrijke depêches, bevindt zich sedert eenige dagen te Parijs. De Keizer heeft verlangt een onderhoud met hem te hebben, en reeds heeft hij verscheidene langdurige konferentiën met Zijne Majesteit gehad. Men verzekert dat de Keizer, wanneer hij zich uitlaat over Rusland en diens ontwerpen, zeer opgewonden is, en zich meer bloot geeft, dan gewoonlijk.

— De adel der stad en provincie van Petersburg heeft zich in een adres, aangeboden door den maarschalk van dien adel tot den den Keizer gewend, hem aanbiedende, gedurende den oorlog, een tiende gedeelte der inkomsten van ieder lid van dit ligchaam. Deze inkomsten zijn zeer aanzienlijk. Daarenboven bieden zij aan, bataillons van edelen op te rigten, die even gelijk in 1812, op de voorposten van het leger, zich tegenover den vijand zullen stellen. Men verwacht dat dit voorbeeld door den ganschen adel van het rijk zal gevolgd worden.

— De *Moniteur*, de huwelijksplegtigheden van den Keizer van Oostenrijk vermeldende zegt:

Met het oog op de tegenwoordige krisis is men getroffen door de gewigtige omstandigheden, te midden van welke twee der belangrijkste daden in het leven van den jeugdigen souverein voltrokken werden, zijne troonsbestijging en zijn huwelijk. De Keizer van Oostenrijk zal beide datums steeds in zijn geheugen blijven bewaren. Zoo zijne troonsbestijging herinnert aan het einde der binnenlandsche stormen en het herstel der orde, het kan niet uitblijven of zijn huwelijk zal een politieken tijdkring kenmerken, daarom zoo glorierijk, wijl hij tot taak zal hebben, de verdediging der algemeene belangen van Europa en van de beschaving.

— De *Moniteur*, de aandacht vestigende op de Grieksche insurrektie, vooral gelijk zij zich te Athene, de hoofdstad van Griekenland openbaart, schrijft het volgende:

„De berigten uit Athene geven van den staat der gemoederen in Griekenland eene schets van hoogst bedroevenden aard voor elk die tot nog toe de welvaart van dat land heeft gewenscht. Het staat thans in de daad onder een schrikbewind. Openlijk worden opruijers afgezonden naar alle oorden des koningrijks die nog geene ingenomenheid hebben aan den dag gelegd met den opstand in Epirus; die zich laten verleiden, gaan naar de grenzen, onder geleide van aanvoerders welke beginnen met brandschatting te heffen van de Grieksche bevolking langs hunnen weg, en met des noods vuur en zwaard aan te wenden tegen de dorpen die geen deel aan den opstand willen nemen. Dan dringt men het Turksche grondgebied binnen, ten einde, gelijk men te Athene pleegt te zeggen „die ellendige Christen rayahs tot opstand te dwingen."

„Wanneer de aanwerving voor de vrijscharen niet genoeg oplevert, worden de ontbrekende manschappen geleverd door de gevangenissen van Griekenland, voor zoover deze niet reeds [illegible] opengezet zijn. De alzoo in vrijheid gestelde [illegible] scharen zich in de gelederen der soldaten van de regeliere krijgsmagt, om met hen de door Christenen bewoonde landstreken van Epirus en Thessalië te gaan plunderen. Dat noemt men die provinciën tot wedergeboorte brengen, ze voor de beschaving veroveren!

„In Attica en den Peloponesus staat de regtsbedeeling thans overal stil; de openbare kassen en de korenschuren worden geplunderd; kortom het land is in eenen staat van volslagen regeringloosheid.

„Te Athene heeft zich dezer dagen een eigenmagtig bestuur opgeworpen met den bekenden Michael Sutzo aan het hoofd."

ENGELAND.

LONDEN, 1 Mei. Door Lord John Russell is in het Huis der Gemeente het volgende gezegd omtrent Griekenland:

„Elk rapport hetwelk het gouvernement van zijne dienaren in de Levant ontvangt, bewijst dat de regering van het koningrijk Griekenland zeer ijverig werkzaam geweest is om den opstand onder de Christen onderdanen der Porte aan te stoken. Ik ontken niet dat de Christenen in Turkije, velen althans onder hen, afkeerig van de Turksche heerschappij zijn; doch ik verneem uit officiële rapporten dat in een groot aantal dorpen rust heerschte tot dat zij in opstand gebragt werden door lieden die uit Griekenland kwamen en laatstelijk in dienst van den Koning van Griekenland hadden gestaan. Men heeft met schamperheid gezegd dat onze oorlogschepen in de Grieksche wateren politie-dienst ten behoeve des Sultans verrigten: ik erken dat zij de afzending hebben belet van eenige ladingen krijgsbehoeften, die uit Griekenland voor de opstandelingen bestemd waren. Ook erken ik dat in Eprius en Thessalië veel wreedheden zijn gepleegd, zoowel door de de opstandelingen als door de irreguliere troepen des Sultans; de beide partijen koelen hunnen haat ook aan de have en den persoon van vreedzame inwoners, van vrouwen en kinderen. Het is een jammerlijk schouwspel, een der onvermijdelijke gevolgen van Ruslands onverantwoordelijk streven naar magtsvergrooting. De burgeroorlog in Turkije is het werk van Rusland."

DUITSCHLAND.

BERLIJN 1 Mei. De heer von Manteuffel, de zitting der Kamers sluitende liet zich in deze voege uit over de politieke aangelegenheden:

„De tegenwoordige staatkundige verwikkelingen hebben aan de Regering van Z. M. den pligt opgelegd, om, ter bestrijding der buitengewone uitgaven waartoe Pruissen tot handhaving zijner stelling in Europa genoodzaakt zou kunnen worden, een uitgestrekt crediet van u te vragen. Gij hebt dat crediet met vertrouwen bewilligd. Aan de regering zijn daardoor de middelen verschaft om, in volmaakte overeenstemming met Oostenrijk en geheel Duitschland en in overleg met de overige groote mogendheden van Europa, op den tot hiertoe gevolgden weg voort te gaan, en in alle wisselvalligheden der toekomst aan Pruissens Koning en zijn getrouw ten allen tijde strijdvaardig volk de stelling te verzekeren, waarop zij bij de beslissing van het thans aanhangige groote Europesche vraagstuk aanspraak hebben. Den gestoorden vrede te herstellen en zijne duurzaamheid zooveel mogelijk te verzekeren zal bij alle besluiten, waartoe de Koning, onze allergenadigste meester, zich genoopt mogt vinden, het onveranderlijk doel zijner pogingen zijn. Moge de Koning der Koningen daartoe zijnen zegen geven!"

STADSNIEUWS.

In de 22ste Staats-Loterij zijn in de 2e Klasse bij de 2e Trekking prijzen van ƒ1000 ofdaarboven te beurt gevallen aan N°. 6874 ƒ20,000, N°. 2473, 10889, 13427 en 18811 ieder ƒ1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 Mei.

GETROUWD (27 April): J. F. W. Weijers met A. M. A. van der Veken. - A. Heymann met J. Harteveld, wed.

BEVALLEN (27 April): J. Weijerman, geb. Roos, Z. — (28 April): A. Smit, geb. Roos, Z.

OVERLEDEN (27 April): W. Schneider, geb. de Bruin, 23 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		1 MEI 4 u. gebl.	2 MEI 4 u.		gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	55⅝	55½ à	55¾	55 11/16
Dito Dito	3	66⅝	66⅝		
Dito Dito	4	82¾	82⅞		
Amortisatie	3½				
Handel-Maatschappij	4½				
Haarlemmermeer	5				
O. I. Leening 1844	4	82⅝	82½		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½				
Dito Hollandsche dito					
Obligatiën	4½				
België, Certifikaten	2½				
Dito	4½				
Dito *Rothschild*	2½				
Frankrijk, Certifikaten	3	64⅛			
Rusl., bij *Hope en C°.*	5		94½	94¾	
Dito A°. 1828—1829	5	94⅜			
Insch. op 't Grootboek	6				
Dito Certifikaten	6				
Certifikaten te Hamburg	5				
Negot. 1831 en 1833	5				
Negot. 1840	4	70⅜			
Dito *Stieglitz*	4	70⅞			
Dito Nieuwe	4				
Nieuwe Engelsche	4½	77¼			
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	17	17 1/16		
Nieuwe	3				
Binnenlandsche	3	32 7/16	32 7/16		
Cert. Coup. Sp. Com.		3⅝	3⅝		
Amortisable Schuld					
Portugal, te Londen	3	32 5/16	32⅛	32 5/16	32 5/16
Dito Uitgestelde					
Weener Bank	5				
Dito	4				
Metalliek 1816—1852	5	58 9/16	58⅛	58⅝	
Dito 1847	2½	30⅛	29⅞	30⅛	
Dito 1851 en 1852	2½	30⅛	29⅞	30⅛	
Dito 1849	5	75¼	75	75 5/16	75⅛
Dito Letter B	5	75¼	75	75 5/16	75⅛
Aand. ƒ500 bij *Rothsch.*					
Dito 250 dito 1839					
Napels, Certs. bij *L. en B.*	5				
Polen, Obligatiën	4				
Aandeelen 1835					
Dito met Loting fl. 500					
Sardinië, te Londen	5				
Denemarken, dito	5				
Peru, dito	4½				
Grieken, te Londen	5				
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5				
Dito te Londen	6				
Dito Bank					
Louisiana, te Londen	5				
Brazilië, te Londen 1824	5	92	92½		
Dito 1843	5				
Grenada, dito à £100	2½				
Dito Uitgestelde		6½			
Ecuador					
Mexiko, te Londen £100	3	22⅛	21 15/16	22	
Dito Onbepaalde	3	22⅛	21 15/16	22	
Venezuela, te Londen	3⅝				
Dito Uitgestelde	1				

Bij tamelijk veel affaire in Hollandsche, Russische en Oostenrijksche fondsen, verkeerde onze fondsenmarkt in eene algemeene gunstige stemming.

Koers van het Geld Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 p[illegible]

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 1 Mei. Belg. leen. 2½ pc. 47⅛, 1840, 1842

4½ pc. 85¼; 1852, —; Spanje 1—3 pc. 16¾; Binnenl. 3 pc. 32⅝; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 61⅜.

PARIJS, 1 Mei. Fransche 3 pc. 64.80; 4½ pc. 91.40; Bank-Aktiën ——; 3 pc. Spanje 33; id. 1 pc. 17¼; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. 79; Rom. Leening 1850 80.

MADRID, 28 April. 3 pc. Schuld 33; 1 pc. dito 17⅝.

WEENEN, 1 Mei. Met. 5 pc. 85⅝; id. 4½ pc. 77; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 13.26, Amst. ——; Parijs —; Goud 41½; Zilver 36½.

BERLIJN, 1 Mei. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 79½p; 5 pc. 91¾; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. —; Parijs —; Amst. —; Ween. —; Petersb. 3/w. —.

HAMBURG, 1 Mei. Spanje 3 pc. 30½; id. 1 pc. 16¼; Rusl. 5 pc. 88½; Wissel op Londen 3/m. —.—; Amst. 2/m. —.—.

FRANKFORT, 1 Mei. Met. 5 pc. 62¼; 3 pc. Spanje binnenl. 32¾; id. 1 pc. 17$\frac{5}{16}$; Wissel op Londen 3/m. ——; Amsterdam ——; Parijs 94⅝; Weenen 87¼.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 55$\frac{9}{16}$	Livorno	2/m.	f 37¾
»	zigt	» 56$\frac{1}{16}$	Napels	»	» 80½
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.63
»	½/m.	» 55⅝	Weenen	6/w.	» 25
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg	»	» 35¼
Cadix	»	» 240	Frankfort	»	» 98⅛
Seville	»	» 237	Hamburg	2/m.	» 35
Bilbao	»	» 238	»	zigt	» 35¼
Lissabon	»	» 40¾	Londen	2/m.	» 11,52½
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11,62½
Genua	2/m.	» 45¼	Rotterdam		» ⅛

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN

Metalliek	f 21,22½	a —	Pruissische	f 35⅛	a —
Napelsche	—,—	,, —	Spaansche	—,—	,, —
Div. in £St.	11,52½	,, —	Hamb. Russ.	32¼	,, —
Eng. Russen	11,52½	,, —	Russ. in Z. R.	32½	,, —
Fransche	55½	,, —	,, Pap. ,,	—	,, —
Belgische	55½	,, —	Pools. in Fl.	26⅛	,, —

Coup. Portugal Binnenl., 2de Semester 1853, à 15 MR, 25⅝.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,65	a	9,75
Oude Gerande Dukaten	» 5,60	»	5,70
Wigtige Souvereinen	» 11,60	»	11,70
» Pistolen	» 9,55	»	9,65
Stukken van 20 Francs	» 9,35	»	9,45

Baren Goud en Specien a f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9¼ à 9¾ pc.

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	f 2,55	à	2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33	»	2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65	»	2,70
Fransche	» 2,70	»	2,75
Pruissische Daalders	» 1,75	»	1,78
Zilver 1000 a 980	f —,—	à	—,—
» 900 » 700	» 104,20	»	104,70

De heeren Hope en C°., Ketwich en Voombergh en Wed W. Borski hebben bekend gemaakt, dat de coupons der 4 pCts. Russische Certifikaten, 1e, 2e en 4e Leening, in zilver, van hunne administratie, verschenen 1/13 Februarij 1854, van heden af zullen worden betaald ten kantore van de Associatie-Cassa, met f 17.90.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 1 Mei. Tarwe. Puike jarige Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 405, 443; Middelsoort f 345, 398; puike n. Zeeuws., Vlaams. en Overm. f 435, 458; Middelsoort f 405, f 428; Blaauwe dito f 345, 360; Zomer dito f 345, 360. — 155, 156/2 ℔ witbonte Poolsche f 490, 500; 161, 163/2 ℔ Hooglandsche Kleefsche f 477, 485, f 490; 161, 167/2 ℔ Bovenlandsche Ris f 470, 500. — Rogge. N. Zeeuwsche en Vlaamsche f 360, 369; N. Noordbrabandsche f 339, 345. — 152/2 ℔ Pommer f 360; 152, 153/2 ℔ Amerikaansche f 365; 146, 148/2 ℔ Eupatoria f 325, 340; 143/2 ℔ nieuwe Archangel f 330, 335, f 338. — Gerst. N. Zeeuwsche en Vlaamsche Winter f 198, 216; N. dito dito Zomer f 180, 195. — Haver. Zeeuwsche en Polder Korte f 159, 171; Dito en dito Voeder f 132, 144. — Boekweit. Noordbrabandsche op 140/2 ℔ f 262, f 265; Grootbrabandsche f 260; Holsteinsche f 260; Rijn f 260. — Boonen. Zeeuwsche Paardeboonen f 210, 225; Duiveboonen f 240, 263; Walchersche Witte f 390, 413; Zeeuwsche dito f 3[illegible], 375; N. Walchersche Bruine f 390, f 413; N. Zeeuwsche Bruine f 345, 383. — Erwten. N. Walchersche Blaauwe f 315, 330; dito Zeeuwsche ordinaire f 27[illegible], 300, dito dito groote f 300, 315; dito dito Witte f 29[illegible], 3[illegible]; dito dito Graauwe f 300, 330; dito Geldersche dito f 405, 435. — Kanariezaad als voren; verkocht van f 8,50 tot 9,25. — Bruin Mosterdzaad, Nieuw f 20, 22, Geel dito dito f 19, 21 per Mud. — Raapkoeken f 82, 85. Lijnkoeken f 105, 110, per 1040 Stuks.

Ter Beurze is verkocht: Tarwe. 161, 162/2 ℔ Bovenlands. Ris f 460, f 463. — Rogge. 143/2 ℔ nieuwe Archangel f 332, 148/2 ℔ Eupatoria f 340; 146/2 ℔ dito f 33[illegible], 146/2 ℔ dito bij partij f 320. — Boekweit. Groot-Brabandsche op [illegible] ℔ f 262, 265. — Koolzaad. Zeeuwsch Gestelt 65[illegible] &c. — Lijnzaad. 114/115 ℔ Petersburger f 355; 111 ℔ dito Morchansky f 353. — Hennepzaad. Inlandsch f 215.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 1 Mei P. van Duijvenboode, A. R. Falck, Batavia. - G. Mulder, Straat Baly, id. - B. G. Meijboom, Aldebaran, id. - S. Hooglandt, Cesar, Samarang, l. v. Mauritius. - H. P. Hazewinkel Muntendam, Anna Maria, Suriname. - H. F. G. Keijzer, Hendrika, Maracaibo.

HELVOET, 1 Mei. H. J. Blaak, Jantina, Malaga. - J. Stoorvogel, Adriana, St. Ubes. - A. Riedijk, Verwisseling, Lissabon. Voor den wal: W. van der Plas, Kortenaar, Batavia. - J. M. Jansen, Doggersbank, Banjoewangie. — Gisteren nog: H. Janzen, Factory, Batavia. - A. van der Kolff, Emelie, id., l. v. Brouwershaven, de laatste gesleept door de stoomboot Kinderdijk.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

BATAVIA, Julie Claire, H. de Wijn Hzn.: 4200 b. Koffij 967 kann. Suiker, 484 sch. Tin, 1967 boss. Bindr., N. H. M.

BATAVIA, Aldebaran, D. G. Meijboom. 6976 b. Koffij, 28 kann. Suiker, 2248 k. Thee, 1062 sch. Tin, 1376 b. Bindrottingen, N. H. M.

BATAVIA, A. R. Falck, P. van Duijvenboden. 2300 b. Koffij, 2317 kann. Suiker, 963 sch. Tin, 2996 b. Bindr. N. H. M.

— Straat Baly, G. Mulder, 8409 b. Koffij, 1194 kann. Suiker, 171 sch. Tin., 2619 b. Bindr., N. H. M.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 1 Mei, in het O. Z. Heeren Logement.

1. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Prinsengracht, KK 547; f 6750, f 25, Opgehouden.
2. Een Huis en Erve, O. Z. Voorburgwal, K 506, alsmede een Huis, Hoogstraat, K 505; f 8000, f 600, H. Romijn, Pz.
3. Een Huis, Achterhuis en Erve, Keizersgracht, KK 384; f 13000, Opgehouden
4. De Suikerraffinaderij *Het Groenewoud*, Prinsengracht, GG 458 en 459; f 8350, f 50, Dito.
5. De Opstal van een Gebouw, Schans, over de Holl. Manège, JJ 58 à 61; f 7950, f 50, Dito.
6. Een Huis, Achterhuis en Erve, Joden-Breestraat, Q 251; f 5500, J. Feije.
7. Een Huis, Achterhuis, Loods en Erve, Lange Leidsche Dwarsstraat, JJ 193; f 1150, J. F. Schutte.
8. Een Huis, Tuin en Erve, Lindenstraat, PP 717; f 1500, F. Reijsenbach
9. Twee Huizen en Erven, Koestraat, Ouden Hoefijzersgang, K 197 en 198; f 712, f 80, H. A. Rikmenspoel.
10. Een Huis, Tuintje en Erve, Nieuwendijk, L 87; f 3075, f 225, J. Feije.
11. Een Huis, Tuin en Erve, Haarlemmerdijk, UU 216, f 1525, H F. Straatman.
12. Een Huis en Erve, Haarlemmerdijk, UU 182; f 1200, f 90, Opgehouden.
13. Een dito, Vinkenstraat, UU 526; f 1225, f 30, P. D. Lusink, Jr.
14. Een Huis, Loods en Erve, eerste Anjeliersdwarsstraat, OO 70; f 600, J. F. Schutte.
15. Twee Huizen en Erve, Baangracht, MM 110 en 111; f 1775, Opgehouden.
16. Een Huis en Erve, 1e Anjeliersdwarsstraat, OO 46; f 1000, f 25. } f 1575, f 2 J. Feije
17. Een dito, eerste Anjeliersdwarsstraat, OO 47; f 550. }
18. Een dito, eerste Tuindwarsstraat, OO 44; f 900, f 5, J. F. Schutte.
19. Een dito, Papenbrugsteeg, J 587; f 800, f 40, J. J. Evers.
20. Een dito, Egelantiersstraat, NN 169; f 500, Opgehouden.
21. Drie Woningen, Diemer- of Watergraafsmeer, N°. 173; f 620, f 30, P. D. Lusink, Jr.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.